

På terskelen til det ukjente

LEVANGER: Nyutdannede og ydmyke. Respekten for faget er stort, men forventningene likefullt til stede. Brynhild Bye og Anita Irene Wollamo står på terskelen til karrieren som billedkunstnere. I morgen kveld holder de vernissage for sin utstilling på Brusve sammen med kunstnerkollega Terje Karlstrøm.

Av Per-Magne Midjo

– Spennende. Vi kan ikke akkurat kalles veteraner. Snarere tvert imot. Vi er nettopp ferdige med kunstnerakademiet i Trondheim og har noen få utstillinger bak oss. Sånn sett vet vi ikke helt hvordan framtida ser ut. I første omgang ligger det mest spenning i hvor mye folk som møter opp på Brusve til utstillinga vår, smiler de to.

Begge er 27 år. Anita Irene Wollamo fra Malvik. Brynhild Bye fra Levanger.

Anita maler med pigment og linolje og kombinerer dette med forskjellige trykketeknikker som trensitt, linosnitt og silketrykk.

Brynhild gjester hjembyen med malerier med utgangspunkt i foto. Flere små formater settes sammen til en helhet. Greiner, kvister og trær ender opp i abstrakte, organiske bilder. Acryl kull, blyant og foto på lerret.

Trivsel

Å livnære seg som billedkunstner er utopisk i Norge. Spesielt når du er 27 år og

Anita Iren Wollamo (t.v) med maleriet «Snegle». Brynhild Bye med maleriet «Tre». To unge damer på terskelen til en kunstkarriere.

fersk i «gamet». Ola Nordmanns holdning til kunst begrenser i seg selv sjansen til å tjene penger nok til livets opphold. Veien er tøff og lang.

– Men så lenge man trives på veien man velger er det OK. Det handler tross alt om trivsel. Om vissheten av at du holder på med noe du vil gjøre. Så får vi heller ta ekstrajobber på si. Gerne jobber som kan kombineres med kunsten, forklarer to damer med hvert sitt maleri foran ærverdige Brusve Gård.

Brynhild tvilte litt på hun egentlig skulle satse på da valget måtte gjøres. Anita nølte ikke et sekund. Ingen har angret.

– Tvilen besto i om jeg skulle ta sjansen på å bli kunstner

eller om jeg skulle spille «safe» og satse på å bli gartner eller noe annet som har med jorda og forming av den å gjøre, forteller Brynhild.

– Fr meg var det ikke snakk om noe valg. For meg er kunsten en livvstil. Det var dette jeg ville gjøre, slår Anita fast.

Ambisjoner

Såvel Anita som Brynhild er smertelig klar over at de risikerer å gå tøffe år i møte. Samtidig holder begge hodet høyt i stor tro på egne kvaliteter. Foreløpig befinner de seg på det stadium i karrieren der man kanskje møter de største problemene i seg selv. Å takle sine egne forventninger er ikke alltid like enkelt.

– En er nødt til å ha tro på seg selv og det en gjør. Samtidig må en innse at kunstmalning ikke er helt «stuerent» i Norge. Folk må læres å gå på kunstutstilling. Men jeg ser fram til å møte levangsbuene på Brusve, understreker Brynhild Bye.

– Det jeg først og fremst må bli flinkere til å er strukturere meg selv. Jeg lærer noe nytt hver dag. Det gjelder å sy alt sammen til noe konstruktivt. Hvem som helst kan male. Langt færre kan lage gode malerier, forklarer Anita Iren Wollamo.

I noen dager framover kan malerier fra begge damers hånd beskuas på Galleri Brusve. De samme malerier kan også kjøpes...